ANUL III. — No. 736. EDITIA A DOUA VINERI, 8 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațiel.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șése lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un numĕr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserțiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRATIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucuresci, 7 Februarie 1891.

MOLDOVA ȘI IAR MOLDOVA

Pe cine nu 'l lașĭ să moară, nu te lasă să trăeștĭ, zice o vorbă.

Cu o mică schimbare, proverbul acesta s'ar potrivi minunat relațiilor dintre uniĭ bărbațĭ politicĭ din Moldova și cabinetul Manu-Lahovary-Marghiloman.

Mișcarea moldovenească, începută cu atâta vigoare în Iașĭ, Botoșanĭ și Galațĭ, pare a lâncezi oare-cum de cât-va timp și, cu toate că 'mĭ explic foarte bine acest lucru—prin faptul că guvernul e în agonie și că Moldoveniĭ îĭ așteaptă sfîrșitul, pentru a vedea cine vine în loc — tot nu pot să aprob o asemenea atitudine.

Când s'a decis cineva ca să pue capĕt unuĭ rĕŭ, nu trebue să se codească, ci să caute a suprima rĕul de la rădăcină. Altfel, toată osteneala e zadarnică și, în loc să ajungĭ la țelul dorit, te pomeneștĭ la urmă maĭ departe de dînsul decât la început.

Am vĕzut cu multă părere de rĕŭ pe o parte din inițiatoriĭ mișcăriĭ de la Iașĭ — uniĭ chiar membri în comitetul de acțiune, ales de cetățeniĭ adunațĭ la Pastia — i-am vĕzut retrăgêndu-se din luptă, sub diferite pretexte de forme, pentru a nu da mișcăreĭ o culoare separatistă.

Dacă ceĭ ce s'aŭ retras sub atarĭ pretexte din comitetul ligeĭ moldoveneștĭ n'ar fi radicaliĭ, aș taxa procedarea lor de copilărească; așa însă... voiŭ zice: *mister și radicalism intransigent!*

Mie 'mĭ plac situațiile clare și lămurite și de aceea, după ce voiŭ nara cele petrecute ierĭ la Cameră cu ocazia interpelăreĭ D-luĭ Dimitrie Alexandrescu, voiŭ pune D-lor radicalĭ din Iașĭ câteva întrebărĭ foarte prieteneștĭ și-ĭ voiŭ ruga să binevoiască a'mĭ rĕspunde pe acelaș ton.

D. Dimitrie Alexandrescu, deputatul colegiuluĭ al II-lea de Iașĭ, a desvoltat ierĭ patru interpelărĭ, toate privitoare la nevoile Moldoveĭ, nesocotite de guvernul actual.

I) D-sa a întrebat pe guvern pentru ce construiește linia Dorohoiŭ-Iașĭ astfel, în cât ea să nu intre direct în acest din urmă oraș—cum foarte bine se prevĕzuse în planul primitiv—ci să se oprească la Cucutenĭ?

II) Pentru ce nu se construiește și la Burdujenĭ tîrgul de vite, care a fost votat de Parlament în acelaș timp cu cel de la Severin și cu cel de la Constanța?

III) Pentru ce nu se construiesc și la Iașĭ docurile de cereale, votate odată cu cele de la Brăila și Galațĭ, unde ele sunt în execuțiune? și

IV) Pentru ce nu se strămută atelierele de drum de fier de la Pașcanĭ la Iașĭ, când acolo unde ele se află, locul e neîndestulător, nesănătos și e un cuib de streinĭ; pe când, dacă s'ar construi la Iașĭ, și direcția drumurilor de fier ar câștiga, și orașul ar avea profitul sĕŭ.

In privința celeĭ dintâĭ interpelărĭ, onorabilul reprezentant al Iașilor a arătat foarte bine foloasele ce ar trage capitala Moldoveĭ, dacă linia Jijieĭ s'ar construi după traseul primitiv.

Este adevĕrat că cheltuelile s'ar urca la vr'o câte-va sute de miĭ de leĭ maĭ mult; dar guvernul — care e foarte risipitor în fantaziile nemțeștĭ — ar face bine să nu se scumpească la o sumă așa de mică, din care orașul Iașĭ și Moldova întreagă ar trage foloase nemĕsurate.

Cu prilejul acestor desvoltărĭ, un incident, pe care eŭ îl regret din inimă, s'a produs.

D. T. Kalimaki, reprezentantul colegiuluĭ I de Dorohoiŭ, a găsit de cuviință să întrerupă pe oratorul ieșan spuindu-ĭ că e tot una dacă linia s'ar opri la Cucutenĭ, orĭ dacă ar intra în Iașĭ de-a dreptul.

Negreșit că, din partea unuĭ deputat moldovan, o asemenea întrerupere, făcută — de sigur — în necunoștință de cauză, nu putea să provoace de cât un respuns meritat și D. Alexandrescu a făcut bine, când a spus D-luĭ Calimaki că—o dată ce linia aceasta va trece în județul Dorohoĭ pe la moșia sa, deputatul dorohoian nu se maĭ îngrijește de restul Moldoveĭ. *Cum ți-e buna dimineață, așa și mulțumim D-tale.*

D. Al. Marghiloman a respuns foarte lămurit la toate patru chestiunile.

Junele Ministru de domeniĭ, care cunoaște regiunea despre care se vorbea, după cum cunosc eŭ arborele genealogic al cailor sĕĭ de curse, a respuns ast-fel:

Linia Dorohoĭ-Iașĭ se va construi după cum se va găsi maĭ bine. Dacă ea s'ar opri la Cucutenĭ, s'ar face o economie de un milion jumĕtate. Orĭ cum, nimic nu s'a hotărît încă.

Câtă zgârcenie la junele milionar, când e vorba de Moldova!

Pentru toate milioanele jertfite de Moldova pentru fortificarea Valahieĭ, miniștriĭ luĭ Carol I nu vor să'ĭ facă nicĭ măcar un sacrificiŭ de un milion și ceva de leĭ. Ce bătaie de joc!

Pentru ce nu se face tîrgul de la Burdujenĭ? Lucrul e foarte simplu: pentru că nu se așteaptă rezultate marĭ de la el !..

Nu știŭ dacă rĕspunsul juneluĭ ministru ar fi fost acelaș când coconu Iancu Trece-Gârlă ar fi avut în Moldova ce-va moșiĭ cu vite multe.

In privința docurilor, tînĕrul muntean a rĕspuns că nu are banĭ; dar că moldoveniĭ ar face bine să le construiască pe socoteala lor, formând o societate particulară de capitaliștĭ.

Rĕspunsul acesta e cinizm curat!

In sfîrșit, atelierile de la Pașcanĭ nu se pot muta la Iașĭ, fiind-că ar costa banĭ mulțĭ și D-niĭ concentrațĭ palatiștĭ aŭ nevoie de banĭ spre a-ĭ cheltui cu alaiul sinistru de la 10 Maĭ viitor.

Prin urmare, socoteala e scurtă: guvernul actual nu voiește să dea Moldoveĭ nimic, absolut nimic.

In fața acesteĭ situațiunĭ, întreb pe D-niĭ radicalĭ din Iașĭ, carĭ vor să circumscrie acțiunea lor moldovenească în limitele unor revendicărĭ platonice, pentru carĭ guvernul luĭ Carol I va avea urechile astupate, îĭ întreb: dacă procedarea lor e cinstită și dacă excesul lor de ură contra foștilor colectiviștĭ nu-ĭ duce—cu voie saŭ fără voie—ca să facă treburile actualilor colectiviștĭ, carĭ sunt, înainte de toate, dușmanĭ aĭ Moldoveĭ.

Eĭ nu vor să lase pe guvernul actual ca să moară și el, drept resplată, nu voiește să lase pe moldovenĭ ca să trăiască.

Nu știŭ ce vor rĕspunde radicaliĭ și dacă vor rĕspunde; ceea ce știŭ însă, este că datoria orĭ-căruĭ moldovan patriot și cinstit, îl îndreaptă pe calea uneĭ lupte fără preget pentru binele Moldoveĭ.

Lozinca tuturor acelor carĭ doresc binele acesteĭ țărĭ este: *Moldova și iar Moldova!* căcĭ Moldova piere vĕzĕnd cu ochiĭ.

Un moldovan.

TELEGRAME

PARIS, 6 Februarie. — Ministrul de resbel a dat ordin comandanților districtelor din Sudul Tunisuluĭ și Algerieĭ de a evita orĭ-ce conflict cu triburile dela granița Tripolitanieĭ.

ATENA, 6 Februarie. — Camera a adoptat tractatul de comerț franco-grec.

LONDRA, 6 Februarie.—Se asigură că resultă în mod pozitiv, din instrucție, că Saadler lipsea din Londra în momentul când s'a comis maĭ multe asasinate atribuite luĭ Jack the ripper (Jac spintecătorul).

BERLIN, 6 Feuruarie. — *Politische Nachrichten* anunță că guvernul prusian ia mĕsurĭ ca să aibă provizie de cărbunĭ suficientă în cazul când ar isbucni greve noĭ de minerĭ.

CETINGE, 6 Februarie. — *Guvernul turcesc a trimis două batalioane pentru a împrăștia pe Malisorĭ și a restabili ordinea la graniță.*

ROMA, 6 Februarie. — 3000 de lucrătorĭ postăvarĭ din fabrica senatoruluĭ Rossi s'aŭ pus în grevă în urma uneĭ micșorărĭ de salariŭ ce a voit să le impue.

O NOUA INTREBARE

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Vînătoriĭ din Prahova

Șe știe că batalionul 2 de vînătorĭ, căruĭ se ridică monument la Ploeștĭ, este în garnizonă la T.-Vesteĭ. După cât am aflat, D. maior Vidulescu, comandantul batalionuluĭ, a fost ales președinte al comitetuluĭ aranjator al baluluĭ ce se va da în Ploeștĭ de către inițiatoriĭ ridicăreĭ acestuĭ frumos monument, pentru sporirea fonduluĭ.

Ofițeriĭ batalionuluĭ aŭ acoperit o listă, dând fiecare câte o sumă pentru a veni în ajutorul buneĭ reușite.

Zilele acestea se va da un frumos bal în T.-Vesteĭ, tot în scopul a se mări fondul comitetuluĭ de Ploeștĭ, și aceasta în urma inițiativeĭ luate de ofițeriĭ batalionuluĭ. Un comitet compus din Doamne și D-nĭ, va aranja astfel ca balul să aibă reușită deplină.

Vom da detaliĭ asupra mĕsurilor ce se vor lua, la timp.

Ne place a crede că D. colonel Candiano Popescu, azĭ adjutantul Regeluĭ, va mijloci pe lângă Maj. Sa, ca să subscrie o sumă oarecare. Propunem aceasta fiindcă D. colonel Candiano a fost șeful batalionuluĭ în momentele cele maĭ frumoase, Maj. Sa a primit felicitărĭ dela Impĕratul Rusieĭ și Marele Duce Nicolae tocmaĭ în momentul în care batalionul trecea prin cele maĭ dureroase încercărĭ.

De asemenĭ, fiindcă monumentul ce se ridică în Ploeștĭ este unicul monument național și înainte de toate militar, credem că D. Ministru de rezboĭ, General Vlădescu, despre ale căruĭ sentimente generoase nu ne îndoim un moment, va autoriza toate corpurile din țară a da din mesele de întreținere cel puțin câte 50 leĭ fiecare.

Domnul Ministru va face o frumoasă faptă, iar în toată țara se va cunoaște și afla că faptele mărețe ale armateĭ rĕmân nemuritoare. Nu numaĭ batalionul 2 vînătorĭ a fost glorios: cel din urmă ostaș Român ș'a făcut datoria. Totușĭ onoare frumoaseĭ și libereĭ cetățĭ Ploeștiĭ, care a luat inițiativa a recompensa batalionul de Prahova pentru vitejia și curajul ce a desfășurat în rezboiul Independențeĭ.

Mișcarea lucrătorilor în Belgia

BRUXEL, 6 Februarie.—Liga lucrătorilor a ținut o întrunire la care aŭ asistat delegațiĭ a 52 de asociațiunĭ; ea a reînoit deciziunea de a face o grevă generală în cazul când Camera ar respinge proiectul de revizuire a Constituțieĭ; a însărcinat pe consiliul general al partiduluĭ lucrătorilor să prepare un manifest în vederea greveĭ și a decis să organizeze o propagandă în armată.

SCRISOARE din ITALIA

ROMA, 3/15 Februarie 1891

Cabinetul cel noŭ s'a constituit și dacă a avut să scoață cineva un *ah!* de ușurare după soluțiunea aceasta a crizeĭ, de sigur că aceia sunt Regele și aliațiĭ sĕĭ. In adevĕr, încercarea a fost foarte grea pentru palatul care tremură maĭ mult pentru menținerea politiceĭ interne inaugurată de Crispi, deacord cu dênsul, de cât pentru circumstanțele triste și nenorocite în care se găsește țara, grație aceleĭ politicĭ. Iacă și dificultatea cea maĭ însemnată, care a întêmpinat'o Regele în înlocuirea luĭ Crispi la guvern. Avea să aleagă oamenĭ carĭ să satisfacă pe Germania și Austria, carĭ să le inspire încredere și să nu le dea loc la îngrijirĭ pentru raporturile lor intime cu Italia. Și în sfîrșit, după 10 zile de consfătuirĭ, Regele a izbândit să găsească oameniĭ căutațĭ care ar putea să împace capra și varza: aliațiĭ și țara.

Președintele cabinetuluĭ și Ministrul de externe Marchizul di Rudini, să fie o garanție că nimic nu se va schimba în raporturile politiceĭ externe. Aceasta, pe baza asigurărilor și declarațiunilor făcute de dînsul, de multe orĭ înaintea însărcinăreĭ D-sale cu compunerea nouluĭ cabinet.... D. Nicottera, al căruĭ talent în afacerĭ interne e bine aprețuit în toată Italia, să fie o garanție pentru o administrație înțeleaptă și cinstită... Iar D. Luzzatti, care se bucură de o foarte bună reputație pentru perspicacitatea sa în afacerile economico-financiare, să fie o garanție pentru ridicarea economică a țăreĭ, ameliorarea stăreĭ financiare și realizarea de economiĭ în bugetul atât de încărcat până acuma.

Rĕmâne ca viitorul să arate dacă posibil este o renaștere economică-financiară a țăreĭ, alĕturĭ de menținerea *statului quo ante* al politiceĭ interne. Dar pentru aceĭ carĭ știŭ să se urce dela efect la cauză, carĭ vĕd cât de strîns legată e decadența economică, criza financiară prin care trece țara, de tripla alianță, lucrul e sigur că D-niĭ Miniștriĭ nu'șĭ vor putea ține făgăduințele, pe carĭ le vor face probabil în ședința parlamentară care se va ține Sâmbătă seară, ca program politico-economic... Nu se va îndoi nimenĭ de onorabilitatea, buna-voința, dorul de a ridica țara și talentele probate ale D-lor Nicoterra și Luzzati. Dar nu maĭ puțin, activitatea și sforțarea D-luĭ Luzzatti maĭ cu seamă, va fi neroditoare, pentru simplul motiv, că o regenerare financiară, etc., e peste putință atâta vreme cât nu se poate restabili un *Modus vivendi* cu Franța, și la rîndul sĕŭ, aceasta e imposibil atâta vreme cât Italia merge mână în mână cu *Germania* și Austria.

Așa staŭ lucrurile. Nu pot să mĕ opresc ca să nu zic: *Sĕrmana țară!* Sĕrmană, fiindcă cu toată Constituțiunea sa extrem de liberală, cu toate monumentele sale de Garibalzĭ și Mancinĭ, ie maĭ robită de cât orĭcare alta..... Poporul moare de foame în adevĕratul înțeles al cuvântuluĭ, dar încaele avem soldațĭ mulțĭ și suntem una din cele 7 puterĭ europene.. *Sermana țară!*

*

Alaltăierĭ seară, distinsul nostru istoric și archeolog, D-nul Tocilescu, care se află aicĭ de câteva săptĕmânĭ, a fost obiectul uneĭ adevărate ovațiĭ din partea istoricilor nemțĭ și italianĭ de aicĭ. S'a dat anume un prânz în onoarea D-sale, la care aŭ luat parte un mare număr de celebritățĭ în știința istorică. Prof. Gerhardt a bĕut în sănătatea Românieĭ și a Italieĭ, a D-luĭ Tocilescu și a tuturor Românilor care pot fi mândri de a avea ca concetățean un savant atît de genial ca D-nul Tocilescu. După toastul purtat și de prof. Bormann, a luat cuvîntul și eruditul nostru compatriot care a vorbit puțin dar clar și magistral. A arătat cum, după multă răbdare și activitate, a izbutit să scoață la lumină monumentul descoperit în Dobrogea pe malurile măreĭ negre. Maĭ zise că Roma ie farul lumeĭ întregĭ și că știința recunoaște Roma, nu numaĭ ca capitala Italieĭ dar și ca capitala intelectuală a întreguluĭ univers. Roma ie idealul științeĭ, visul tuturora care trăiesc și simțesc. Sfîrșește, bĕnd în cinstea științeĭ nemțeștĭ și italiane și a Romeĭ.... După D-luĭ, maĭ vorbi și D-nul Ruggeri care îl roagă să maĭ amâie pentru câteva zile întoarcerea sa în țară, ceea ce și obținu.

Orĭ și care Român, trebuie să se bucure de onoarea asta făcută savantuluĭ nostru.

***

Tribuna, ziarul radical de aicĭ, reproducĕnd în unul din numerile sale trecute, cuvintele energice cu care a apostrofat D. Palladi pe D. Pache Protopopescu, face următoarea observație:

Se vede că nervozitatea a devenit o boală cronică prin toate parlamentele.

Se vede!

*

Papa Leo XIII ie bolnav și nu iese din Vatican. Are vreme dară să născocească multe surprinderĭ. Pe urmă îĭ și place ca să se vorbească de dînsul. Și izbutește; orĭ că scrie vre-o enciclică, orĭ convoacă pe toțĭ preuțiĭ din Roma la câte-o rugăciune; orĭ că pune la cale vre un interviev. Se plictisește bietul om...

Acum, s'a apucat să suprime libera și gratuită intrare în museele Vaticanuluĭ. A stabilit o taxă de 1 leŭ pentru intrare. Englezoaicele și nemțoaicele care nu s'aŭ așteptat la una ca asta, maĭ cu seamă că Baedekerul lor tace, despre mĕsura asta, care ie de origine foarte recentă, sînt foarte mâniate și mĕ tem ca nucumva să... îĭ dea un vot de blam... Maĭ știĭ pĕcatul!

Despre o altă năzbutie a papeĭ o să vĕ vorbesc în corespondența din săptămâna viitoare..

Enrico.

LIGA LA GIURGIU

Sunt fericit că pot să vĕ anunț, că *liga pentru unitatea culturală a Românilor* are o secțiune și în Giurgiu. Inițiativa luată de studențimea universitară a Capitaleĭ a făcut să vibreze coarda naționalismuluĭ *în toate inimile Românilor*.

Foarte simțitorĭ la suferințele fraților noștri de peste frontiere, Giurgiuveniĭ s'aŭ unit, șĭ-aŭ dat mâna, ca să le poată alina. Unirea aceasta s'a cimentat Mercurĭ, la 30 Ianuarie.

Atuncĭ s'a ținut prima întrunire publică în localul gimnaziuluĭ. Prezida D. Droc Barcian. D-sa a expus cunoscutele suferințe ce îndură românimea de sub coroana Habsburgilor, din partea Ungurilor. Puținĭ la numĕr, căcĭ nu sunt de cât vre-o 4 milioane, și foarte puțin accesibilĭ cultureĭ, *descendențiĭ luĭ Atila* ar vrea să se impună în Europa *prin numĕr*, de aci tendința lor nebună de a maghiariza pe cele 16 milioane de suflete, pe carĭ le stăpânesc. Și, în lupta aceasta de desnaționalizare, Româniĭ sunt aceĭ carĭ sufer maĭ mult. In contra lor turbarea ungurească se arată în toată furia eĭ. De și nu tocmaĭ viŭ ca colorit, tabloul făcut de D. Droc a impresionat pe auditor și apelul D-sale a fost bine primit.

După D. Droc a vorbit D. *Aureliŭ Dunca*, magistrat. In puține cuvinte D-sa arată că limba românească fiind un titlu de nobleță între popoarele ce ne încunjură, trebue s'o sprijinim, s'o cultivăm. Să nu ne uităm însă numaĭ într'o

direcție, că nu cătăm numaĭ peste Carpațĭ... căcĭ nu numaĭ frațiĭ noștri de acolo sunt amenințațĭ a 'șĭ pierde limba. Incheind, D. Dunca susține că trebue să se dea mișcăriĭ un caracter maĭ larg și maĭ demonstrativ, ca cât maĭ multă lume să poată lua parte la ea, și sfătuește adunarea să nu se grăbească a constitui Liga.

D. *B. Iepurescu*, avocat, fost deputat, avênd cuvêntul, recunoaște de foarte adevĕrate toate cele arĕtate de D. Droc. Tendințeĭ de desnaționalizare a Ungurilor trebue neapărat, zice D. Iepurescu, de opus o barieră, și acesta este scopul ligeĭ culturale române. Liga, adaogă D-sa, trebue constituită cu un ceas maĭ 'nainte și la argumentele de ordin cultural ale D-luĭ Droc, oratorul maĭ adaogă și altele de ordine politică superioară.

Atitudinea ce a luat'o presa din Germania — *alianța Austrieĭ* — în chestia ce ne preocupă, tonul moderat și binevoitor, cu care vorbește ea de liga noastră culturală, sunt pentru D. Iepurescu dovezĭ, că ceĭ de la Viena aŭ început să vadă cât de mare rĕŭ poate aduce împărățieĭ lor șovinismul exagerat al Ungurilor.

Liga poate fi decĭ pentru diplomațiĭ de la Viena un motiv de a interveni și a maĭ potoli șovinismul unguresc.

Sfîrșind, D. Iepurescu, zice că lucrul nu trebue amânat și că cățĭ suntem — și nu eram puținĭ acolo — să ne legăm și să lucrăm pe toate căile pentru a putea da mână de ajutor fraților noștri în suferință.

D. *Ioan Boldescu*, institutor, este și D-sa foarte nerăbdător de a vedea liga formată cât maĭ iute, și, îngrijat, se vede, de cererea de amânare a D-luĭ Dunca, D-sa face un călduros apel adunăriĭ să nu se împrăștie până când liga nu se va declara constituită.

Maĭ vorbesc în acelaș sens: D. avocat Dimulescu și iarășĭ D. Iepurescu, după care discuția se închide și liga se declară constituită, alegênd și un comitet activ compus din 7 membri.

* * *

Alaltăerĭ, Duminecă, orele 2 p. m., s'a ținut, tot la gimnaziŭ, o a doua întrunire publică. Lumea era în o bună parte primenită. Persoane pe carĭ nu le vĕzusem în adunarea trecută, asistaŭ acum.

Deodată n'am înțeles lucrul; credeam, natural, că toată această lume dorește a face parte din ligă și de aceia a venit. Dar... odată ședința deschisă, am vĕzut cât de mult m'am înșelat. Atitudinea maĭ mult decât dușmănoasă ce D. *Vasilache Dumitrescu*, președintele comitetuluĭ permanent și cu satelitul sĕŭ *Mihalache Ionescu*, luase față de membriĭ comitetuluĭ ligeĭ, îmĭ deschise ochiĭ și mĕ făcu să vĕd că oameniĭ aceștia veniseră acolo cu alte scopurĭ... Veniseră, nenorociții, să arunce veninul politiceĭ meschine de partid până și într'acest sfânt locaș, unde ne adunasem pentru un scop atât de nobil și atât de înalt!

Să vĕ maĭ spun, amănunțit ce s'a urmat?

De prisos! E de ajuns să cunoașteți, că cu toate provocările lor, sala a rĕmas calmă și comitetul a putut să pună în desbatere regulamentul de administrație interioară a societățeĭ. *Nimic nu se face în lume fără greutăți*, am zis noĭ, ceĭ devotațĭ ideiĭ, și ne-am pus pe lucru.

Dar, abia s'a votat art. 1 din regulament și sala a început să fie inundată de lume.

Ce era?

Liberaliĭ avuseseră o întrunire la clubul lor, și fiindcă aveaŭ și dênșiĭ invitațiĭ de a lua parte la adunarea noastră, veneaŭ, uniĭ să se înscrie în ligă, iar alțiĭ să ia parte la lucrărĭ, ca membri deja înscrișĭ.

S'a urmat maĭ departe cu votarea regulamentuluĭ, și s'aŭ ales încă 5 membri în comitetul ligeĭ, dintre carĭ: unul în locul rĕmas vacant prin demisionarea D-luĭ I. Constantinescu, iar 4 în locurile din noŭ create prin regulament.

Comitetul întreg se compune dar astfel: *N. Droc Barcian, B. Popovicĭ, Lazăr Anghelescu, D. Iuca, Gh. Raicoviceanu, Aureliŭ Dunca, C. V. Ficşinescu, Ion Boldescu, C. Săvescu, Mitică Dumitrescu şi Gh. R. Stoenescu.*

Rĕmâne acum ca, conform regulamentuluĭ, comitetul să 'șĭ aleagă casierul și să 'șĭ înceapă lucrările, care, nu e de îndoit, *vor fi inspirate de focul sacru al patriotismuluĭ și* **vor face ca instituția ligeĭ să fie binecuvêntată de toată suflarea românească.**

Fuscu.

Giurgiu, 5 Februarie 1891.

IMPARATEASA FREDERIC LA PARIS

PARIS, 7 Februarie.—Impărăteasa Frederic a sosit la ora 12 și 1/4; a fost primită la gară de tot personalul ambasadeĭ germane.

Impărăteasa Frederic, a venit în scopul de a îndemna pe artiștiĭ francezĭ a lua parte la expoziția din Berlin. *Figaro* zice că prezența Impărătesei la Paris, în tot cazul nu poate decât să fie profitabilă relațiunilor franco-germane. Maĭ mulțĭ pictorĭ renumițĭ, între alțiĭ D-niĭ Bouguereau și Detaille aŭ promis participarea lor. Contele Muenster, ambasadorul Germanieĭ, a declarat că artiștiĭ francezĭ ar avea cele maĭ frumoase saloane ale Expozițieĭ, de oarece Impăratul voește ca arta franceză să fie primită cu cele maĭ marĭ onorurĭ.

Școalele rurale

Ploeștĭ, 2 Februarie.

II

Gemetele și răcnetele celor pe carĭ cuțitul 'ĭ-a ajuns la os nu sunt auzite și 'mĭ pare că primariĭ dispun de arta magică față de șefiĭ lor, căcĭ alt-fel nu pricep cum aceștia staŭ indiferențĭ când e vorba de cazurĭ de o gravitate enormă.

Instituțiunea școaleĭ rurale, privită în general, e ajunsă în cea maĭ deplorabilă stare în țara noastră. Şi cine oare se interesează de ea? Ne interesăm de alte prăpăstiĭ. Sĕrmanilor învĕțătorĭ nu le ajunge oare starea demnă de plâns în care se găsesc dinpreună cu localurile mizerabile în care rĕspândesc lumina cultureĭ?

Nu le ajunge oare că cu ziua în cap merg la școală, expunêndu-șĭ chiar viața în acele focare de variate maladiĭ? Exemple de asemenea suferințĭ sunt acum chiar prin spitalele Capitaleĭ. Stăm bine în țara noastră!

Pe fie-care dintre noĭ ne-ar prinde oroarea la vederea unor atarĭ locale și orĭ-ce om cu inimă și sentimente umane fără doar și poate le-ar da mână de ajutor, apărându-le situația prin scris dacă mijloacele nu permit alt-fel de ajutor.

Nu le ajunge oare că îndură toate greutățile și suferințele unuia ce n'are a face de cât numaĭ pur și simplu cu copiĭ ce nu-șĭ pot vorbi încă bine limba lor maternă și carĭ sunt eșițĭ din cele maĭ de jos colibe ale suferinzilor noștri țăranĭ? Câte metoade și invențiunĭ individuale n'aŭ eĭ a întrebuința până ce 'ĭ vor face accesibilĭ de cele din școală și de scopul lor aci.

Şi după toate aceste, în loc de a fi încurajațĭ în îndeplinirea scopuluĭ lor, să li se maĭ facă opoziție prin fel de fel de mijloace draconice? Şi apoĭ dacă te-ar arde o zeamă grasă, dar un primar ca Teodorescu-Țintea!

Invĕțătoriĭ ies la 4 saŭ chiar 5 ore seara, obosițĭ de activitatea dăunătoare ce aŭ desfășurat în cursul zileĭ. Nu le ajunge lor cât aŭ de a lucra în interesul școaleĭ și cât de mult le cer programele noastre în schimbul retribuțiuneĭ de 60 saŭ maximum 80 leĭ mensual? E rușine a face din aceștĭ oamenĭ instrumentele noastre de educațiune și instrucțiune și apoĭ ca recompensă a batjocori neprețuitele lor ostenelĭ.

Eĭ bine, nu merită disprețul general, asemenea mumiĭ opozante cultureĭ? Un asemenea specimen e buchierul primar al comuneĭ Țintea. După ce destine saŭ legĭ ișĭ acumulează individul acesta drepturĭ superioare revizoruluĭ și autorităților în drept, nu pot rĕspunde. Ceĭ cu dreptul călcat în picioare cred că vor cere satisfacțiune. Eŭ rĕspund atâta numaĭ, că primarul avênd meningele (membrana ce învĕlue creeriĭ) de o grosime a un metru și 50?! e capabil de multe și neîntrecute stupidităţĭ.

Locuitoriĭ cer cu instistență ca autoritățile competinte să ia cât maĭ repede mĕsurĭ de a regula starea celuĭ tăvălit în noroiul cel maĭ infect al corupțiuneĭ și a face ca învĕțătorul și neobosita sa activitate să nu maĭ fie jucăria unor nemernicĭ ca menționatul calapod. In cas de nesatisfacțiune vom reveni.

Cortesius.

INFORMAȚIUNI

Redacția și Administrația ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colțul strădeĭ Brezoianu.

—✠—

Guvernul belgian, după avisul ofițerilor superiorĭ de geniŭ, a dat companieĭ franceze *Le Creuzot* furnitura cupolelor pentru armamentul forturilor de pe rîul Meuzei. Această comandă s'a făcut în urma maĭ multor experiențe carĭ aŭ dovedit superioritatea cupolelor eșite din uzina *Le Creuzot* asupra acelor eșite din uzina *Grüsson*.

Guvernul nostru a făcut comandele sale la Magdeburg la uzina *Grüsson*.

Pentru ce? — Pentru două motive:

Pentru că avem pe Tronul Țĕreĭ **un Asociat la uzina Grüsson.**

Şi pentru că Asociatul era dator să scape uzina Grüsson de faliment.

—✠—

Alaltăierĭ, precum se știe, s'a depus la Senat proiectul de lege pentru construirea linieĭ Bârlad-Galațĭ, care a fost primit în aplause și trimis de urgență în secțiunĭ.

Ierĭ s'aŭ întrunit secțiunile, aŭ admis în unanimitate proiectul amendat de Cameră și aŭ numit delegațĭ.

Comitetul delegaților a ales raportor pe D-nul senator Plesnilă, care a depus imediat raportul sĕŭ.

Se crede că legea aceasta va veni în discuția Senatuluĭ imediat după legea instrucțiuneĭ publice.

—✠—

Al douilea dividend ce Banca Națională a Românieĭ distribue acționarilor sĕĭ este de 53 leĭ de fiecare acțiune, saŭ în total 83 leĭ.

—✠—

Erĭ dimineață, Mercurĭ, D. General Manu cu D. Petre Carp aŭ fost la D. Gh. Cantacuzino președintele Camereĭ.

Convorbirea a durat de la 10 și jumătate până la 12 ore.

Toțĭ treĭ mult aŭ vorbit și multă apă aŭ pisat.

—✠—

O Doamnă, care îșĭ ascunde nobilul patriotizm sub inițialele E. C., ne-a trimis 15 leĭ pentru *Liga culturală* și 5 leĭ pentru *monumentul din Ploeștĭ*.

Faptul are un merit îndoit și drept orĭce mulțumire—care ar fi prea slabă—dorim ca D-na E. C. să găsească multe imitatoare între femeile române.

—✠—

A apărut un elegant volum intitulat: *Exposition universelle 1889. La Roumanie avant, pendant, après, par le Prince Georges Bibesco.* (Expoziția universală 1889. România înainte, în timpul expozițieĭ și după, de Principele George Bibescu).

Volumul, dedicat țĕreĭ, e ilustrat și tipărit la Paris, se găsește la toate librăriile.

Vom publica mâine dedicația din fruntea volumuluĭ.

—✠—

Ierĭ câteva din secțiunile Cameréĭ s'aŭ ocupat cu decalogul D-luĭ Manu.

Secțiunea 3-a, 6-a și a 7-a l'aŭ respins.

Este probabil că și secțiunea 1-a îl va respinge.

S'a observat că junimiștiĭ erĭ aŭ votat contra decaloguluĭ, orĭ aŭ fugit de la vot.

Frumoasă concentrare!

—✠—

La percepția culoareĭ Roșu s'a descoperit o lipsă de banĭ făcută prin escrocheriĭ. Un amploiat, agent de urmărire, a sustras suma de aproape 3 miĭ de leĭ iscălind chitanțe false, pe carĭ apoĭ le libera.

Acest funcționar care se numește Tănase Niculescu, a fost dat în judecată.

De asemenĭ și perceptorul a fost destituit, de oare-ce din neglijență a iscălit unele chitanțe fără a lua seama la registre.

—✠—

La examenul de ierĭ pentru anul al II-lea al facultățiĭ de drept, aŭ reușit D-niĭ *L. Colescu, Zamfirescu, Barbilian, Procopiu, Bucșenescu*, și *Teodorescu*.

Felicitările noastre.

—✠—

Zilele trecute o mașină de drum de fier, care manevra în gara Adjud, s'a lovit cu un tren de marfă.

Ambele mașinĭ s'aŭ sfărâmat cu totul. Mașinistul și personalul trenuluĭ de marfă care intra în gară vĕzênd că nu maĭ este nicĭ un mijloc de a evita pericolul aŭ sărit jos, de asemenĭ și oameniĭ carĭ se aflaŭ pe mașina care manevra.

Cauza acestuĭ accident se atribue unuĭ fochist, care a plecat singur cu mașina, fără mecanic. El a fost dat în judecată și destituit.

—✠—

Toată strada Traian a fost pusă în mișcare de întêmplarea că o tînĕră fată ca de 20 de anĭ, D-ra Zoe C. Negoescu, disperată că iubitul inimeĭ sale s'ar fi logodit cu alta și voia s'o părăsească, a luat o soluțiune de fosfor disolvat în apă.

Necredinciosul Don Juan este un conductor de la Poștă, numit Alexandru Ionescu.

Fata a fost dusă la spitalul Colțea, unde i s'a dat un vomitiv puternic și astăzĭ este în afară de orĭce pericol.

—✠—

Anunțăm cu plăcere că Duminecă, 7 curent, va avea loc căsătoria gentileĭ Domnișoare Roth, de la Teatrul Național, cu D. E. Crețescu.

Felicitările noastre viitorilor soțĭ.

MAURICE MONTEGUT

DEVOTAMENT

Intr'o seară Louis Renaud se'ntoarse de la ministerul unde sluja cu capul greŭ, cu fața schimbată; vedea tulbure și abia îșĭ tîra picioarele pe scările carĭ nu maĭ aveaŭ sfîrșit pentru dînsul.

Când îĭ deschise Paulina ușa, numaĭ decât, cum îl zări, pricepu că el are *ceva*.

— Eștĭ bolnav?

— Da... nu știŭ... m'a apucat adineaorĭ... îmĭ vîjiie urechile, îmĭ urlă tot capul... Mĕ tem să nu fie serios.

Paulina îl culcă, s'așeză lîngă pat; și dupece adormi el cu un somn greŭ, se uita la dînsul foarte îngrijată.

De patru anĭ trăiaŭ împreună, ca bărbatul cu nevasta, prea ferici'ți, unu lângă altul, ca uniĭ carĭ se dăduseră fără rezervă, unițĭ printr'un consimțimênt mutual, fiindcă eraŭ tinerĭ și fiindcă se plăceaŭ.

Ludovic nu avea nicĭ pic de egoism într'însul; în Paulina nu era nicĭ pic de calcul. Puțin le păsa de vreme, rîdeaŭ de mizeria lor, fiindcă la 20 de anĭ orĭce lucru e de rîs. Ca mijloace de traĭ aveaŭ numaĭ lefșorica tînĕruluĭ; însă tînĕra femee pe care un trecut dureros o învățase minte, și care se săturase de plăcerile silite, nu era pretinzĕtoare și lega din teĭ-curmeĭ.

— Iacă pricopseală! Ludovic al meŭ s'a bolnăvit... a dat norocul peste noĭ!...

Așa se gîndea tînĕra femee pecând sta lângă bolnav.

Peurmă gîndul eĭ zbura departe, se întuneca...

Eraŭ singurĭ în lume, ea și el... Chiar asemĕnarea asta a viețeĭ lor îĭ aruncase pe unu în brațele celuĭlalt... Dac'ar ține mult boala asta... ce o să se întîmple? Aveaŭ numaĭ patruzecĭ de francĭ în casă... Cine o să'ĭ ajute?

In liniștea serĭ care se lăsa, Ludovic se zvîrcolea în pat, în prada unor frigurĭ îndrăcite... Vezĭ bine că eraŭ semne rele.

Paulina chemă pe o vecină și o rugă să aducă un doctor.

— Frigurĭ cerebrale! zise acesta dupe ce examină pe bolnav. Şi scrise o multime de rețete și prescrise fel de fel de îngrijirĭ de tot ceasul.

Paulina se gîndi la ceĭ 40 de leĭ din cutie și la singurătatea lor...

Şi se sperie.

*

Boala ținu șase sĕptĕmânĭ în alternative de crize violente și de toropelĭ letargice.

Din când în când câte un fulger de luciditate lumina ochiul zăpăcit al luĭ Ludovic. Se uita prin prejur căutând pe amanta luĭ... maĭ totdauna o găsea aplecată peste dînsul saŭ priveghind în cameră... uneorĭ însă i se păru că în locul eĭ vede o femee necunoscută, un fel de slujnică bĕtrînă care'ĭ da să bea saŭ îl culca iar binișor, însă cu indiferență. Peurmă frigurile îl chinuiaŭ iar; totul se tulbura, se incurca.

Intr'o dimineață se deșteptă prea slab, dar vindecat, cu bucuria fizică minunată a uneĭ renașterĭ sigure. Paulina îĭ zimbea. El îĭ întinse brațele ca un copil.

Convalescența începu, prea înceată dar sigură

Atuncĭ, odată cu sănătatea veni și inteligența, fatalmente veni și grija, chinurile pe carĭ le dă mizeria și vechile cestiunĭ.

— Cum aĭ făcut? Avem de sigur datoriĭ marĭ, nu'ĭ așa?

— Ba nu, nu, liniștește-te — rĕspundea tînĕra femee foarte serioasă — toate acestea nu costă așa de scump cum s'ar putea crede... nu'ĭ nimic de disperat...

— Cum aĭ făcut?

— Tacĭ.. nu vorbi atâta... o să'țĭ spun altă dată... o să vie vremea.

Şi tînĕrul, fericit că'șĭ redobîndise cugetarea și graiul, sărea lesne de la un subiect la altul, în bilșugul de ideĭ noĭ, uita întrebările și trecea fără veste la altă vorbă.

— Ascultă-mĕ, tu nu știĭ... maĭ multe noptĭ pe rînd, am avut acelaș vis rĕŭ, negreșit din pricina frigurilor. Am visat că umbra te schimbase în vrăjitoare bĕtrînă... în locul tĕŭ vedeam o ciumă zbîrcită care'mĭ da să beaŭ... nu eraĭ tu... Ce proaste sînt visurile!

Paulina se înfiora.

*

Deși Ludovic scăpase de boală, trebuia să bea, în fiecare seară, o doctorie care'l adormea greŭ până dimineața.

— Din porunca doctoruluĭ, zicea Paulina silindu'se să zîmbească... Şi ea stăruia de dînsul până când Ludovic bea toată doctoria de care'ĭ era scîrbă și de care zicea că nu maĭ are nevoe.

Intr'o seară o bĕu numaĭ jumĕtate și Paulina nu băgă de seamă.

In mijlocul noptiĭ el se deșteptă... în cameră ardea o lampă... era singur.

Strigă:

— Paulino!

Nimenĭ nu rĕspunse· pentru întîia oară, împleticindu'se, se sili să facă câțĭva pașĭ. Deschise o uşe... apartamentul era gol.

— Unde'ĭ ea?

Se gîndi multă vreme. Pe urmă, întărindu'se, se tîrî până la mobile, la dulapurĭ, la mese și le deschise.

Intr'un sertar găsi aur; într'un cuier găsi rochiĭ noĭ, în buzunare găsi programe de balurĭ publice și de café-concert.

Pricepu tot. Se negăji foc.. Ludovic era înșelat, trădat; pecând el trăgea să moară, ea bătea balurile înhăitată cu tineriĭ... Paulina începuse iar viața eĭ de maĭ nainte... Trăiască cheful!... și tu

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

68

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

III

Noaptea

Strângea în palmă suta de francĭ care'ĭ fusese plătită în seara aceea ca leafă pe o lună. Primise maĭ înainte un napoleon ca acompt.

Se temea ea oare c'o să'ĭ fure cine-va baniĭ? Nu! se temea de altceva. De tot. Frica nu judecă.

Iĭ era frică și nimic alt ceva.

Şi nicĭ un sergent de oraș!

In piața Malesherbes iuțĭ pasul.

Cu cât înainta trecĕtoriĭ se răreaŭ.

Era aproape de ceasurile 1 după miezul noptiĭ când ajunse aproape de piața Wagram.

De câteva minute, biata fată auzea înapoia eĭ pasul a doĭ oamenĭ carĭ păreaŭ că calcă cum călca și ea.

Se întoarse și vĕzu în lumina gazuluĭ umbra acelor doĭ oamenĭ carĭ mergeaŭ la braț.

Pălăriile lor turtite peste niște păr ciudat, cravatele lor marĭ aproape deslegate, înfățișarea lor însfârșit da fiorĭ.

Cu toate acestea ea maĭ întâlnise și pe alțiĭ și chiar maĭ răĭ de cât aceștia pe ast-fel de vreme și nu murise. Ş'apoĭ, unde putea să se oprească?

Trebuia să meargă, să'șĭ vază de drum ca să nu fie luată ca femee fără căpătâĭ, să treacă bariera și să facă un kilometru pe drumul lung și fioros al Revolteĭ.

Fără voe iuțĭ pasul, ca și cum ar fi voit să scape de dânșiĭ.

Aproape de barieră curgea sudoarea după dînsa.

I se lipise cămașa pe spate și nu putea să sufle.

Ceĭ doĭ indivizĭ mergeaŭ la aceiașĭ distanță în urma eĭ.

Cel maĭ mărunt cânta încetișor o șansonetă murdară, cu glasul răgușit de bĕutură și se împleticea. Tovarășul sĕŭ îl sprijinea.

Din colo de poarta Asnières Jeana zărea un spațiŭ nespus de mare, negru, unde câte-va felinare semănaŭ cu niște cărbunĭ carĭ ardeaŭ în vĕzduh.

Jeana trecu bariera tremurând toată.

Acsizariĭ nu eșiră din cușca lor ca s'o întrebe.

Ea nu maĭ cuteza să se întoarcă.

I se păru o clipă că prigonitoriĭ săĭ rĕmăseseră departe.

Insă după ce făcu o sută de pașĭ auzi iar tocurile lor bătênd macadamul înapoia eĭ.

Voi s'alerge. N'o țineaŭ picioarele.

Ceĭ doĭ tovarășĭ eraŭ la doĭ pașĭ de dînsa.

Auzi un glas care'l zise la ureche foarte dulce:

— Va să zică nu ne-am dus încă să facem nani, puișorule?

Ea se uită împrejur speriată.

Incercă să rĕspundă însă gâtul i se strânsese.

— Heĭ! Ce fel? Nu ne maĭ cunoaștem vecinii? Ce vrem noĭ? Să vorbim un minut împreună la lumina stelelor. N'o să te jupoae nimenĭ dacă veĭ fi însoțită câțĭ-va pașĭ. Noĭ suntem băețĭ galanțĭ carĭ știm să trăim, porumbița neichi.

Baluche vorbea cu politeța aceasta relativă.

Cayenne se încurca tot maĭ mult, însă era maĭ puțin beat de cât voia să s'arate.

— Camaradul meŭ pe care 'l vezĭ, încurcă el, te place foarte mult, îngerașule. Dacă te-aĭ amoreza de dânsul aĭ să fiĭ foarte fericită. Bărbat frumos după cum poțĭ să'l vezĭ singură, stă minunat de bine în societate, are gusturĭ de artist....

— Nu'l asculta, zise Baluche luând vorba luĭ Cayenne, deși spune adevĕrul. Eŭ te ador și nu vreaŭ alt ceva de cât să trăesc cu tine. Aĭ să te hotărăștĭ și maĭ bine când îțĭ voiŭ spune că staŭ în foarte bune legăturĭ cu Cezarina, superioara ta, ființa cea maĭ încântătoare între cusutorese, după tine, zeița mea.

Jeana nu asculta. Iĭ urla capul. Nu găsea nicĭ o vorbă ce să rĕspundă și cu toate acestea poate d'o sută de orĭ auzise ea batjocurĭ maĭ rele fără ca să se sperie, însă azĭ, și locul și ceasul și tonul celor doĭ vagabonzĭ o îngrozeaŭ.

Iĭ veni puțin curaj și începu să calce maĭ iute.

Ceĭ doĭ mișeĭ nu o slăbeaŭ.

Jeana simția în păr și pe gât suflarea lor ferbinte.

Se izbi de o piatră; fu aproape să cază și în buzunar sunară parale.

— Fetița și-a primit leafa; norocul e îndoit, moșule! zise Cayenne.

Jeana trebuia să lase drumul care duce la Asnières și să apuce pe șoseaua Revolteĭ.

Trebuia să sfârșască.

Se întoarse cu curaj spre ceĭ doĭ vagabonzĭ și le zise:

— Heĭ! spunețĭ maĭ iute ce voițĭ?

Luminile pe carĭ le zărea departe îĭ dădeaŭ puțin curaj. Ea putea să spere că vre o trăsură va veni spre dânsa și o va ajuta să scape.

Baluche zise:

— Vezĭ așa! Puicuța a deschis pliscul. Ce vrem, iubita mea? Să'țĭ spun: să te smulg din atelierul unde lucrezĭ, unde n'aĭ să câștigĭ nicĭ odată atâtea parale ca să poțĭ mânca maĭ bine de cât azĭ. Eŭ nu cunosc de cât un singur loc bun în cutie și acela e prins. Cezarina e șireată, pe ce pune mâna ea nu lasă. Vino cu noĭ; noĭ te vom duce în companie bună. Frumoasă cum eștĭ, aĭ putea să învăpăiezĭ pe bărbațĭ numaĭ cât te-aĭ uita la dânșiĭ. Numaĭ pasul d'intâĭ costă și noĭ voim să țĭ'l înlesnim, cu voia autorităților carĭ sforăesc pe vremea asta. Aĭ priceput bibiloiule?

— Vĕ batețĭ joc de mine! Eŭ nu am nicĭ o poftă de așa lucru. Cad de obosită ce sunt. Lăsați-mĕ să mĕ duc! zise ea rugându-se.

— Domnișoara se păstrează pentru premiul Montyon, zise Cayenne scoțênd o basma din buzunar.

Baluche făcu un pas și coprinse cu un braț vînjos talia Janeĭ.

Fata dete un țipăt pĕtrunzĕtor.

Un singur țipăt, fiind că Cayenne, cu o mișcare calculată de maĭ înainte, îĭ puse basmaua peste față și o strânse așa de tare la ceafă încât fata fu rĕsturnată pe spate și căzu pe șosea maĭ mult năbușită.

— Este a noastră! zise Baluche.

— Cu baniĭ dinpreună! zise Cayenne.

(Va urma)

băete, crapă, dacă vreĭ! Prin urmare el nu visase... el vĕzuse adevĕrat pe baba care'l îngrija... Pecând el suferea, Paulina petrecea.

Ludovic adună tot aurul și 'l puse pe o masă, puse hainele eĭ nouĭ la vedere și așteptă pe Paulina să se întoarcă, pentru ca s'o dea de gol, s'o scuipe în obraz și s'o gonească.

Acum era tare Ludovic.

*

Ceasurile treceaŭ încet.

Ludovic sta în pat, nu culcat, și se gândea, însă gândurile luĭ se schimbaŭ pe toată clipa.

Incet-încet Ludovic își aduse aminte ceĭ patru anĭ trăițĭ cu femeia asta, devotată, ce'ĭ drept... ea îl iubea adevĕrat, era de netăgăduit... alt-fel de mult l'ar fi părăsit... Cum era frumoasă ar fi găsit numaĭ de cât amanțĭ bogațĭ.

Și numaĭ de cât Ludovic se înfioră, foarte mâhnit și foarte îmblânzit, acum se căia că se gândise rĕŭ, pricepea, vedea alt-fel de cât adineaorĭ. Vaĭ! acum își blestema mizeria luĭ. El reconstituia drama care se jucase în cele șase sĕptĕmânĭ cât zăcuse greŭ El, bolnav, aproape pierdut, Paulina singură, fără nicĭ o para... Și doctorul și spiterul și toțĭ furnisoriĭ morțiĭ carĭ voesc să fie plătițĭ... Ce să rĕspundă? Și biata fată care știa o singură meserie, s'apucase iar de ea numaĭ ca să scape pe amantul eĭ, ca să 'l scape pe dênsul! Dacă nu ar fi fost ea, el murea de mu't.

Era grozav, sigur că era grozav, însă Paulina îĭ detese viața.

Pe la 4 de dimineață se deschise ușa și Paulina intră. Ea vĕzu pe Ludovic cum sta în sus în pat, cu ochiĭ deschișĭ; vĕzu pe masă aurul scos din cutiĭ, vĕzu rochiile și hainele eĭ puse la vedere....

Se simți prinsă, osândită... țipă de frică... căzu în genuchĭ, cu mâinile întinse.

— Știŭ tot! zise tînĕrul. Paulino, știŭ tot, da... îțĭ mulțumesc.

Și plânseră împreună.

I. S. Sp.

Din R.-Sărat

Domnule Redactor,

In *Adevĕrul* aŭ apărut zilele trecute douĕ corespondențe din R. Sărat, semnate *Cucu*, prin carĭ se bănuește corectitudinea mea și a celorlalțĭ membri fondatorĭ aĭ clubuluĭ *Concordia* în afacerea distribuțiuneĭ banilor adunațĭ la balurile date sub auspiciele Clubuluĭ în beneficiul sĕracilor.

Pentru ceĭ ce ne cunosc personal, orĭ-ce întîmpinare este de prisos. Pentru ceĭ ce nu ne cunosc, este destul să relevăm faptul că *Cucu*, deșĭ provocat prin publicitate, fuge de lumina zilei, ne-avĕnd curagiul să semneze cu numele sĕŭ adevĕrat acuzațiunile nedrepte ce ne aduce.

Cât de neîntemeiate și absurde sunt bănuelile luĭ *Cucu*, se vede din atitudinea concetățenilor meĭ, carĭ, deșĭ mi-am pus pentru prima dată candidatura, și deșĭ aveam alțĭ doĭ adversarĭ influențĭ și îmbĕtrânițĭ în politică, m'aŭ onorat cu încrederea lor, într-cât marea maioritate a alegĕtorilor coleg. I aŭ votat pentru mine și amiciĭ meĭ. Glasul luĭ *Cucu* a resunat deci în pustie.

A maĭ sta de vorbă cu *Cucu*, îmĭ este peste putință. Pecăt îmĭ plac discuțiunile serioase, pe atât evit a rĕspunde celor ce halucinează, căcĭ aceștia, fie conscient, fie inconscient, spun minciunĭ.

Cu toate aceste, conform promisiuneĭ ce v'am dat în corespondența'mĭ anterioară, mĕ cred dator a vĕ maĭ da următoarele lămurirĭ:

Baniĭ adunațĭ la balul sĕracilor din 1889 s'aŭ distribuit sĕracilor de comitetul Clubuluĭ și de fostul primar al orașuluĭ, d-l I. Zamfirescu; iar ceĭ adunațĭ la balul din 1890 saŭ împărțit de un membru fondator delegat, d-l I. Friedmann, împreună cu locțiitorul de primar, d-l I. Găgiulescu, asistațĭ de mulțĭ alțĭ cetățenĭ.

In ceia ce privește rezultatul baluluĭ dela 12 Ianuarie a. c., s'aŭ încasat până astăzĭ 2086 leĭ 70 banĭ. Scăzênd cheltuielile de 321 leĭ 20 banĭ, remâne un *venit net de 1765 leĭ 50 banĭ.*

Din această sumă s'aŭ distribuit deja la Crăciun 350 leĭ la 41 sĕracĭ, la 3 l. c. 1062 leĭ la 271 sĕracĭ, iar pentru restul de 349 leĭ 50 banĭ se vor distribui îmbrăcăminte și încălțăminte la 18 școlarĭ sĕracĭ din localitate, aceasta deja în cursul sĕptămâneĭ curente.

Lista sĕracilor sunt gata a v'o înainta îndată ce mi-o vețĭ pretinte.

In credință că vețĭ binevoi a da publicitățiĭ aceste rêndurĭ, precum și anexata copie după un proces-verbal al membrilor fondatorĭ aĭ Clubuluĭ, — iar în cazul contrar îmĭ vețĭ comunica adevĕratul nume al celuĭ ce semnează *Cucu*, pentru a'ĭ da satisfacția cuvenită. — Vĕ rog, D-le Redactor, să binevoițĭ a primi asigurarea osebiteĭ mele considerațiunĭ.

Dr. Octaviŭ Blasianu

PROCES-VERBAL

1891, Februarie 2 (14)

Avînd în vedere corespondențele semnate *Cucu* apărute în «Adevĕrul», prin carĭ se impută membrilor fondatorĭ aĭ Clubuluĭ «Concordia» din R. Sărat, în special d-luĭ Dr. Blasianu, maĭ multe incorectitudinĭ și chiar abuzurĭ relative la distribuirea banilor adunațĭ cu ocaziunea balurilor, ce s'aŭ dat de Club în ultimiĭ treĭ anĭ în beneficiul sĕracilor; — subsemnațiĭ, membri fondatorĭ aĭ Clubuluĭ, ne credem datorĭ a da în interesul adevĕruluĭ următoarea declarațiune:

In aniĭ 1889 și 1890 s'a organizat de Club câte un bal în beneficiul săracilor. Indată după adunarea banilor, socotelile s'aŭ verificat de membriĭ fondatorĭ, iar baniĭ s'aŭ distribuit săracilor recomandațĭ de primărie, de poliție, de membri aĭ Clubuluĭ și chiar de cetățeniĭ strĕinĭ de Club.

Distribuțiunea s'a făcut în public în presența autoritățilo̗r locale, a maĭ multor membri aĭ Clubuluĭ și altor cetățenĭ. In special în anul 1890 baniĭ nu s'aŭ distribuit de D-nul dr. Blasianu, ci de un alt membru delegat și de loc-țiitorul de primar.

Până în present nu s'a ivit nicĭ o bănuială, cu atât maĭ puțin vre-o plângere de modul cum s'aŭ adunat și distribuit baniĭ. Faptul că venitul baluluĭ dat în anul curent este aproape îndoit maĭ mare, probează că publicul are absolută încredere în organizatoriĭ baluluĭ. Adunarea membrilor fondatorĭ nu se crede decĭ datoare a publica socotelile, cu atât maĭ puțin numele sărecilor. Cu toate acestea, suntem gata a pune la disposiție socotelile comitetuluĭ baluluĭ orĭ-căreĭ persoane, care ne va cere informațiunĭ în localul Clubuluĭ.

In anul curent, balul ce s'a dat sub auspiciile Clubuluĭ la 12 Ianuarie în beneficiul săracilor s'a organizat de un comitet compus din Domniĭ dr. Blasianu, C. Iorgulescu, G. Andriano, M. Chircu și G. M. Hristescu. Avem deplină încredere în acest comitet și 'l autorizăm de a distribui mâine 3 Februarie săracilor suma încasată până astăzĭ.

In urma celor ce preced, declarăm de meschine calomniĭ corespondențele citate maĭ sus, și privim de act incalificabil fapta pseudonimuluĭ «Cucu», care caută a paralisa o operă de bine-facere, insultând prin publicitate persoane carĭ s'aŭ distins tot-d'auna prin abnegațiune și zel laudabil pentru binele comun.

Semnațĭ: *T. Chircu, St. Gâlcă, I. Bărbulescu, I. Dumitrescu, I. Ciurea, I. Mihăescu, I. Alexandrescu, G. Lupanu, I. Barbuceanu, Al. T. Bagdad, I. Friedmann, C Iorgulescu, G. Andriano, G. M. Hristescu, M. Chircu, Dr. Blasianu.*

ACCIDENTE

NEW-YORK, 6 Februarie. — In urma creșteriĭ apelor Ohio maĭ multe liniĭ de drum de fer sunt întrerupte; multe case din Pitzburg și Alleghany sunt sub apă, miĭ de locuitorĭ silițĭ să fugă; berăriile și toate casele de lângă Cambria sunt părăsite.

LONDRA, 6 Februarie. — O ciocnire între douĕ trenurĭ aĭ Metropolitanuluĭ subteran s'a întâmplat după amiazĭ; sunt maĭ mute persoane rănite.

Exposițiunea universală din 1889

COMITETUL NAȚIONAL

D-niĭ membriĭ aĭ Comitetuluĭ Național sunt cu stăruință rugațĭ a bine-voi să se adune la președintele comitetuluĭ, 17, strada Mercur (fost 11 bis), Vinerea Viitoare, 8 (20) ale curenteĭ, la 9 ore seara, pentru a hotărî definitiv asupra opereĭ de înființat cu economiile făcute de comitet din fondurile Exposițiuneĭ.

D-niĭ membri aĭ comitetuluĭ vor primi la adunare opera *Avant, Pendant, Après*, scrisă cu ocasiunea participăreĭ Romănieĭ la marea serbare internațională din 1889.

Președintele Comitetuluĭ Național,
Gh. Bibesco.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	*100 leĭ*
Al. V. Beldimană	*40 "*
D. Panaite Donici	*70 "*
D. Anton Borneanu ing.	*20 "*
D. G. Francisc (Bacăŭ)	*3 "*
D. Barbu Nicolae prof.	*100 "*
Petre Mihail	*5 leĭ*
Preotul Chiriac Bidoianu	*20 "*
Gheorghe Pitiș prof.	*30 "*
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	*2,50*
D. D. Marinescu-Bragadir	*200 "*
Un român de viță veche	*5 "*
A. C.	*2 "*
Iacob Fătu	*50 "*
I. Berberianu	*10 "*
P. Bancotescu	*5 "*
D-na E. C.	*15 "*
(Va urma)	*Total leĭ 677,50*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Ședința de la 7 Februarie

Ședința se deschide la orele 1 și jum. sub președința d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezențĭ 140 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicĭnuite.

Camera trece în secțiĭ până la ora 3.

La orele 3 și jum. ședința se redeschide sub președința D-luĭ V. Pogor.

SENAT

Ședința de la 7 Februarie 1891

Prezențĭ 85 D-nĭ senatorĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

La ordinea zileĭ legea instrucțieĭ.

D. **Dem. Sturza** continuă discursul sĕŭ remas de ierĭ, asupra instrucțieĭ publice.

Ultime Informațiĭ

Criza latentă urmează.

Alaltăerĭ a fost o consfătuire la D. Al. Lahovary. S'a vorbit mult despre situațiune dar nu s'a luat nicĭ o deciziune.

Erĭ consfătuirea a avut loc la D. Gheorghe Cantacuzino. Combinația Florescu-Lahovary-Mano, s'a părăsit. A fost vorba de un cabinet Al. Lahovary-Carp; dar și această combinațiune n'a putut fi adoptată.

Astăzĭ este cestiune de un cabinet Dimitrie Ghica-Gheorghe Cantacuzino-Florescu.

—*—

Aseară a fost o întrunire extraparlamentară a unuĭ oare care număr — 30 la 40 — de senatorĭ în sala Senatuluĭ. S'a discutat în privința situațiuneĭ și s'a luat deciziunea de a interveni pe lângă generalul Manu și de a'l sfătui să se impace cu liberalĭ-conservatori.

—*—

D. Carp, chemat la palat, a fost primit ieri în audiență de către M. Sa Regele, care l'a rugat să nu facă zile fripte concentrăreĭ.

In urma acesteĭ întrevederĭ, D. Carp s'a maĭ domolit față cu miniștriĭ actualĭ și se arată dispus a nu maĭ pretinde ministerul de interne saŭ de externe.

Numaĭ de n'ar fi prea târziŭ.

—*—

D. deputat de Tutova G. Iamandi a bine-voit a oferi suma de 10 leĭ pentru monumentul din Ploeștĭ.

Mulțumirile noastre.

—*—

Astăzĭ s'a depus pe biroul Senatuluĭ raportul comisiuneĭ de petițiunĭ pentru restaurarea Mitropolieĭ din Târgoviște.

—*—

D. I. St. Furtuna, medic-veterinar, aflăm că a fost ales membru corespondent al societățeĭ de medicină-veterinară de l'Aube din Franța.

Membru deja al maĭ multor societățĭ științifice din streinătate, această nouă distincțiune îl onorează.

Il felicităm și-ĭ urăm succese numeroase.

—*—

Membriĭ corpuluĭ didactic din Capitală sunt convocațĭ pe mâine seară la orele 8 și jumĕtate la Universitate.

—*—

Ministerul de Rĕzboĭ a cumpĕrat de la D. Emil Sicard, armurier din Pitești, treĭ sute mașinĭ de descărcat cartușele.

Aceste mașinĭ se află deja la pirotechnie și în curând vor fi distribuite la toate corpurile de trupă din țară.

—*—

Perticari, autorul furtuluĭ unuĭ bon de 5000 de leĭ de la ministerul de finanțe, a fost depus ierĭ.

—*—

Ni se denunță că Eforia Spitalelor civile a respins cererea șefuluĭ secțiuneĭ I chirurgicale de la spitalul Colțea, care ne avĕnd mătase și coardă necesară pentru cusut la operațiile chirurgicale, a pus în vederea Eforieĭ această lipsă care împedică foarte mult facerea lucrărilor.

Așa dar, secțiunea I chirurgicală de la acel spital nu va maĭ putea face operațiunĭ până la 1 Aprilie, anul financiar, de oare-ce Eforia nu maĭ dă cele necesare.

Nu înțelegem acest fel de economie a Eforiei, care pune piedicĭ facerilor de bine, pentru care anume scop aŭ fost create spitalele.

—*—

Domnul Ioan Georgescu subt-prefectul Plășeĭ Teleorman, este trecut în aceiașĭ calitate la plasa Călmățuiu—Marginea, în locul D-luĭ A. Protopopescu.

Domnul Marin D. Slăvescu, ajutor la subt-prefectura plășeĭ Teleorman, ca subt-prefect în locul D-luĭ Ioan Georgescu.

—*—

La 20 Februarie, celebrul pianist Emil Sauer va da un singur concert în sala Atheneuluĭ. Artistul a obținut cele maĭ marĭ succese în toate capitalele Europeĭ. In timpul din urmă artistul a concertat în Berlin și acum în Viena, unde e clasat de criticĭ alăturĭ de Rubinstein.

Biletele se găsesc de acum la magasinul de muzică C. Gebauer.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	"
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ	20	"
I. Berberianu	10	"
Un Român de viță veche	5	"
Iacob Fĕtu	20	"
Doamna E. C.	5	"
G. Iamandi	10	"
(Va urma) Total	102	50

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 6 Februarie.—Se anunță din Chili Agențieĭ Reuter că trupele guvernuluĭ aŭ fost bătute cu desĕvêrșire lângă Iquique. Lupta a fost crâncenă. Se atribue insurgenților intențiunea de a înainta asupra luĭ Valparaiso.

— *Times* află că Regele Milan a părăsit momentan proiectul de a se întoarce la Belgrad.

PARIS, 6 Februarie.—Impĕrăteasa Frederic însoțită de Principesa Margareta de Prusia va ședea câteva zile la Paris.

Am onoare a face cunoscut, că conform publicațiuneĭ desvoltate prin „Monitorul Oficial“ Nr. 215, în loc de Isac Schwartz, cum m'am numit până acuma, mĕ voiŭ numi și semna d'acum înainte

Isac Negreanu.
actualmente administrator acciselor comunale Ploeștĭ.

Am onoare a face cunoscut, că conform publicațiuneĭ desvoltate prin „Monitorul Oficial“ Nr. 215, în loc de Daniel Schwartz, cum m'am numit până acuma, mĕ voiŭ numi și semna d'acuma înainte

Daniil Negreanu.
actualmente comerciant de cereale în Brăila.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.